

Notenkraaker juni 2006

In dit nummer:

HET WERD EEN FINALE PLAATS	2
INLEIDING	2
DE UITVOERING	2
DAARNA	3
EVEN VOORSTELLEN	4
DROMEN WORDEN GEREALISEERD	5

Het werd een finale plaats

Inleiding

Na een intensieve tijd van voorbereiding op diverse locaties mochten wij nu de slagwerkinstrumenten plaatsen in de opbergruimten van de bussen. Het einde van het gesleep met deze instrumenten kwam in zicht. Een opluchting voor Hub en zijn compagnons. Zaterdag 18 maart was: "De Dag" waar de gehele vriendenkring van de Kon. Fanfare St. Caecilia naar toegeleefd heeft. Nog even een kleine voorbereiding met een verkorte lunch in het verenigingslokaal voor muzikanten en leden. Om 15.00 uur, allen naar de bussen en een plaatsje zoeken bij elkaar. De muzikanten met een deel van het slagwerk waren vertrokken waarna de supportersbus, haast je rep je, er achteraan moest gaan met de reststand van het slagwerk. Bijna 10 minuten te laat vertrokken, helaas zonder één vader van enkele jeugdige muzikanten. Gelukkig werd de verlate supporter liefdevol mee genomen door bevriende ouders die met eigen vervoer de muzikale prestaties van hun kinderen wensten te beluisteren. Na veel zoeken, via fietspaden, werd een plaatsje gevonden om de bussen te parkeren. De Muzikanten mochten rechtstreeks op zoek gaan naar het afstemlokaal. Met vereende krachten, onder deskundige leiding van ervaren slagwerkmuzikanten, werden hun attributen snel in orde gebracht en getransporteerd naar de achterzijde van het concertgebouw. In een gejaagd tempo wat afstemmen en voor het inspelen zonder et slagwerk was geen tijd. Een ontspannen rustpunt in de voorbereiding werd ons niet gegund. Aandacht voor orde en netheid ontbrak geheel. Het omkleden mocht geschieden op de gang. Zo het beperkte afstemlokaal uit en naar de bühne er op vertrouwend dat slagwerkinstrumenten en voldoende stoelen gereed staan. Is dat de manier om deel te nemen aan een Landskampioenschap?

Nee dus.

Een dergelijk voorbereiding werd ons opgedrongen door de KNFM. Een ontvangst met deze afmetingen voor deelname aan een landskampioenschap is ons vreemd. Ondanks deze ongemakken werd er gemusiceerd op hoog niveau. Een verdienste van dirigent Sjef Ficker met zijn muzikanten. Een daverend applaus vervulde deze mooie zaal na de slotakkoorden van het uitgevoerde werk "EGMONT" van de componist Appermont.

De uitvoering

Als ondeskundige kun je wel alles verzinnen. Vandaar dat je terug moet vallen op wat de kenners mij vertelden. Ook in de wandelgangen hoorde je de commentaren wel of niet gemotiveerd. Een onafhankelijke jury van 3 personen geeft haar visie en daar moeten wij het mee doen. Gelukkig heb ik een achterdeurtje en de stukken gelezen in het Limburgs Dagblad van de heren Jef Brauers en Frank Vergoossen. Dat de blaaswereld opgedeeld is in drie Keizerrijkjes, daar kan ik het wel mee eens zijn. Maar ... dat de Limburgse fanfares teleurstellen, dat is voor ons toch iets met een vraagteken.

Wij, de Kon fanfare St. Caecilia, is geen directe competitie aangegaan, immers wij hadden als doel gesteld: zorg voor kwalitatief goede muziek en benader de verwachting die men van ons verwacht. Natuurlijk hadden wij ook een niet uitgesproken wens. Volgens de website was het ons bekend dat in de 1^e divisie fanfares waren uitgenodigd met bijzondere kwaliteiten en jarenlange ervaring. Fanfare "De Hoop" uit Stellendam vermeldde op hun site dat zij jaarlijks musiceren in Musis Sacrum en al 5 maal hun kampioenschap daar behaalden.

Wij, de leden en dirigent van de Kon. St. Caecilia, zijn van mening dat wij ons doel zeer zeker hebben bereikt. Onze deelname aan het Bondsconcours werd beoordeeld met 94 punten en nu werden wij beoordeeld met ruim 91 punten. Voor muzikanten en dirigent een succes van hoge kwaliteit, immers een beoordeling met meer dan 90 punten, daar spreekt men in alle muziekbonden over "**Met Lof**".

Uit de jury rapporten met cijfers kan men de kleine foutjes lezen, zoals: een kleine aarzeling bij een inzet, iets over balans en tempo of de stemming tussen een enkele instrumenten. Delen die ik als leek niet heb gehoord. Evenzo heb ik een aantal citaten uit de jury rapporten bijeen gezet en een beetje gerangschikt. Opmerkingen bij

- deel 1 las ik: Mooi met veel belevingskwaliteit, met mooie overgangen terwijl de techniek prima was verzorgd.
- In deel 2, waarin de tweespalt tussen Egmont en Philips II tot uiting wordt gebracht, is vermeld: alle onheilspellende gedeelten zijn alleszins goed vertolkt met soms zeer bewogen en stuwende uitvoeringen.
- deel 3: de uitvoering had nog iets intiemer van klank mogen zijn, maar een loffelijke opmerking over onze gitarist (Avital) werd specifiek vermeld in een der rapporten.
- deel 4 waarin het begin van de 80 jarige oorlog ontstaat werd door een jurylid ervaren als een zeer furieus en geladen vertolking waarbij opmerkingen als klankvol, zeer fraai in techniek. De laatste opmerkingen van de juryleden kan men als volgt citeren: "alles vol energie en met vitale belevingskwaliteit uitgevoerd, mijn complimenten voor deze aanpak".

Terecht dat Sjef Ficker, als 1^e onze Israëlische gitarist, door het publiek liet fêteren. Dit werd direct gevolgd een dankbare (alles overweldigend) applaus voor Nanine en het gehele fanfare korps.

Daarna

Muzikanten vertrokken naar de bar in afwachting van de dingen die nog moeten komen. Intussen mochten enkele sjouwers het slagwerk met attributen met overleg in de bussen plaatsen. Een slopende tijd van wachten brak aan. Wat is de uitslag?. Voor velen een spannende periode anderen luisterden naar de Jouster fanfare die het muziekwerk "The Sky is the Limit" ten gehore brachten. We genoten van een geweldige fanfareklank. De spanning stijgt maar een enkele ingewijde stak al een tweetal vingers op wat voor velen het teken was dat de niet uitgesproken wens niet gehaald werd.

Even een dip: Nu de punten nog en daar bleek, dat er maar 2 fanfares het predikaat met lof hadden bereikt en daar behoorde Hulsberg bij. Wij realiseerden ons dat wij de algemene verwachting hadden waargemaakt. Een bijzonder goede uitvoering met predikaat "**Onderscheiding**", terwijl je nu weet: wij zijn geplaatst tussen de landelijke top van fanfareorkesten. Geen geringe prestatie.

Terecht dat onze voorzitter dirigent Sjef Ficker meenam naar het podium om de beoordeling in ontvangst te nemen: hij had met zijn muzikanten dit prachtige resultaat bereikt. Dat het bestuur de bijbehorende organisatie voor haar rekening heeft genomen, spreekt voor zichzelf. De wederzijdse afstemming van verantwoordelijkheden was prima geregeld. Het resultaat werd beloond met wederzijdse felicitaties. Het damescomité spelde de muzikanten de welverdiende roos op. Er werd geknuffeld en gekust, een speciaal gericht "Dank je wel" werd beloond met een stralende glimlach. Dan weet je weer, een vereniging met een dergelijk saamenhorigheidsgevoel, heeft toekomst. Dan voel je je gelukkig, dat jij ook lid bent van deze fanfare.

Tegen 22.00 uur vertrokken de bussen met warme dranken en wat gekoelde verfrissingen. Er werd gestopt bij Nederweert en de voorraad versnaperingen uit de supportersbus werden overgeheveld. Na 24.00 uur werden de remmen gelost in het verenigingslokaal onder het genot van een hapje en drankje. Een uitzonderlijke maaltijd werd door Stephan en Dorien ons aangeboden. Een geweldige maaltijd waarvan een ieder naar hartelust smulde. Het was ook een lange dag van vasten geweest.

Rond de klok van 3.00 uur betrokken velen om van een geweldig resultaat te gaan dromen. De onvermoeibare specialisten hielden het vol tot ruim 04.00 uur. 'The day after' feestten we nog even door. Iedereen die wat later binnen komt dan het afgesproken tijdstip werd ontvangen met het welkomstlied "Die hoort er ook bij"

Sfeervol ... een vereniging die voor elkaar musiceert en er samen iets moois van maakt.

Allen Bedankt voor deze gezamenlijke prestatie.

Dit was Hulsberg op zijn best

Even voorstellen

Zoals jullie waarschijnlijk allemaal weten ben ik sinds kort (jaarvergadering 2006) benoemd tot de tweede secretaris binnen het bestuur van de fanfare. Voor diegenen, die mij nog niet kennen wil ik mezelf even voorstellen.

Op 16 maart 1982 ben ik geboren in de mooie stad Maastricht waar ik de doopnaam Vivian Ruth kreeg. Toen ik klaar was op de basisschool heb ik achtereenvolgens mijn mavo en havo diploma gehaald. Daarna ben ik in Heerlen aan de Hogeschool Zuyd de HBO-V dual (verpleegkunde) gaan studeren. Naast mijn studie ben ik ook drie jaar actief lid geweest van de opleidingscommissie. Vanaf het tweede jaar van mijn opleiding heb ik vier dagen in de week in het Academisch Ziekenhuis Maastricht gewerkt waar ik tegenwoordig nog steeds werkzaam ben. Als verpleegkundige werk ik op een verpleegafdeling en enkele dagen in de maand ook op de stoma-poli. Het werk is erg afwisselend en bevalt me heel goed.

Tijdens de introductieweek van de HBO-V heb ik een voor jullie misschien bekende tuba-ist leren kennen: Ivo Dassen. Na een aantal jaren heen en weer te zijn gereden tussen Maastricht en Hulsberg hebben we besloten om te gaan samenwonen en de keuze was dan ook vrij snel gemaakt: dit moest in Hulsberg zijn. Nu woon ik hier ongeveer 2,5 jaar en het bevalt me prima hier.

Dankzij Ivo ben ik in contact gekomen met de muziekwereld en het verenigingsleven. Doordat Ivo ook bij "Valsj Plat" speelt ben ik regelmatig mee geweest naar optredens en leek het mij wel leuk om ook op een andere manier met die club bezig te zijn. Ik heb me toen opgegeven als bestuurslid en doe dat nu ook al weer bijna twee jaren met veel plezier.

Maar hoe komt een Maastrichtse dan terecht in het bestuur van de fanfare in Hulsberg??

Na een in mijn ogen geslaagd landelijk concours waar ik mee ben geweest als supporter stond ik in het café "Op de Trepkes" wat na te vertellen met Hans Pluymaekers. Toen deze hoorde dat ik binnen Valsj Plat het secretariaat voor mijn rekening neem, gaf hij aan dat de fanfare ook op zoek was naar versterking en vroeg of ik daarin geen interesse had. Heb me daar wel even over willen bedenken, maar na een lekker kopje thee bij de voorzitter thuis en een gezellig gesprek met Hans Pluymaekers, Guus Smeets en Huub Vandewall was de beslissing makkelijk gemaakt. De werkzaamheden wat ik tot nu toe heb gedaan waren leuk om te doen en ik moet dan ook zeggen dat ik binnen het bestuur goed ben opgevangen. Het bevalt me prima en hoop dit nog lang te mogen doen.

Dromen worden gerealiseerd

In maart 2000 stapt zij parmantig het leslokaal binnen voor de muzieklessen op een blokfluit. Alle begin is moeilijk, zoals gewoonlijk, maar haar doorzettingsvermogen is reeds goed ontwikkeld. Met goede cijfers slaagde zij voor het V.I.O. examen (V.I.O. d.w.z. voorbereidend instrumentale opleiding)

Zij droomde al van een muzikale carrière en die weg was nog zo lang. En welk instrument zou ze gaan bespelen? Wat moet het worden: een Bugel, een sax-sopraan of een sax-Alt?

Haar droom bleek te gaan stranden, totdat de heer Hen Hoefnagels (haar muzikale opleider) een geweldig idee had. Via een bekende relatie wist hij een aangepaste Sax-Alt te kopen en vroeg Ellen Brouns om nu met dit instrument haar muzikale aspiraties te gaan verwezenlijken.

Al spoedig waren Hen en Ellen het eens, dat dit zeker een goede oplossing werd om haar droom te laten uitkomen: de basis was gelegd.

Om nu een nieuw aangepast instrument te kunnen kopen werd de volgende opgave. Hen Hoefnagels wist dat het machtige DSM-concern een speciaal fonds, met de toepasselijke naam " THE TORCH " --- in een ruime vertaling " DROOMWENS " --- had ontwikkeld met een speciaal doel: helpen in moeilijke situaties. Een vraag stellen kan altijd en wie weet? Veel schrijfwerk, begroting opstellen, een goede motivatie van het project en dan maar hopen dat deze aanvraag wordt gekozen uit de 1200 inschrijvingen.

De inspanning van Hen Hoefnagels werd bekroond: hij mocht een aangepast instrument laten maken voor Ellen. Dit was niet voor dovemansoren bestemd. Ellen heeft sinds eind maart 2006 een fantastisch instrument, waar zij haar muzikale droom gaat uitvoeren en naar hartelust musiceert. Natuurlijk heeft Ellen tijdens de officiële aanbieding van het instrument geweldig haar best gedaan. Onder het toeziende oog van het bestuur van "The Torch", haar opleider Hen Hoefnagels en enkele bestuursleden van de Kon. Fanfare St. Caecilia Hulsberg musiceerde Ellen met trots op haar Sax Alt. Dit instrument werd speciaal voor haar aangepast en betaald door DSM.

Dank aan DSM en Hen Hoefnagels die samen de droom van Ellen tot werkelijkheid wisten te brengen.